

בש"פ 2573/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2573/23

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד ורד חלאוה

בשם המשיב:

עו"ד ג'מאל מחאמיד

החלטה

1. לפניי בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 12.4.2023, או עד למתן פסק דין בת"פ (שלום חדרה) 21965-07-22 (להלן: ההליך העיקרי), לפי המוקדם.

2. ביום 12.7.2021, הוגש לבית משפט השלום כתב אישום נגד המשיב. כתב האישום מייחס למשיב תקיפה סתם - בת זוג (מספר אירועים), עבירה לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); תקיפה סתם - קטין שעליו עובר העבירה אחראי (מספר אירועים), עבירה לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק העונשין; ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג (מספר אירועים), עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתב האישום, המתלוננת הייתה בת זוגו של המשיב, והשניים התגוררו עם ילדם המשותף הקטין (להלן: מ') בביתם באום אל פאחם. החל מחודש ינואר 2022 ובתדירות שבועית, החל המשיב לתקוף את המתלוננת בביתם. מעשי התקיפה כללו חניקה, סטירות, מכות אגרופ, יריקות ומשיכה בשיער. באותה תדירות, נהג המשיב לתקוף את מ': המשיב סטר בפניו של מ' ומשכו באוזנו. מדובר במעשי תקיפה חמורים, ואיני רואה סיבה לפרטם.
4. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה לבית משפט השלום בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליך העיקרי (מ"ת 220252-07-22). ביום 14.7.2022 בית משפט השלום (השופטת' אונגר ביטון) קבע כי מתקיימת תשתית ראייתית לכאורה וחזקת מסוכנות סטטוטורית והורה על מעצרו של המשיב כאמור.
5. המשיב הגיש ערר על החלטה זו. ביום 21.7.2022 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי חיפה (השופט הבכיר א' טובי) בו הצדדים הסכימו כי המשיב יחזור בו מטענותיו לעניין הראיות לכאורה וישלח לקבלת תסקיר מעצר (עמ"ת 37415-07-22). ביום 9.8.2022 התקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב. שירות המבחן העריך כי נשקף מהמשיב סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה ולהפרת תנאי השחרור, באם ישוחרר לחלופת מעצר. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה על שחרור המשיב ממעצרו. ביום 11.8.2022 התקבל עדכון לתסקיר שירות המבחן בו חזר שירות המבחן על המלצותיו הראשוניות.
6. ביום 24.8.2022 הורה בית משפט השלום (השופטת' אונגר ביטון) על המשך מעצרו של המשיב עד תום ההליך העיקרי. במסגרת זו, הדגיש בית המשפט כי עמדתו לגבי מסוכנותו של המשיב לא השתנתה, ואף קיבלה חיזוקים מהתסקירים שהוגשו בעניינו. המשיב הגיש ערר על החלטה זו וטען כי ניתן לשחררו לחלופת מעצר בבאר שבע. ביום 2.9.2022 דחה בית המשפט המחוזי (השופט ג' קרזבום) את הערר. לצד זאת, הורה בית המשפט המחוזי על הגשת תסקיר משלים שיבחן את מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני באזור באר שבע (עמ"ת 61279-08-22).
7. ביום 19.9.2022 התקבל תסקיר משלים בעניינו של המשיב, בו נבחנה חלופת המעצר שהציע המשיב בכפר ערוער, בפיקוח שני בני דודיו. שירות המבחן העריך כי קיים ספק באשר ליכולת הפיקוח של השניים, ולכן לא בא בהמלצה על שחרור המשיב ממעצרו. ביום 13.10.2022 קבע בית משפט השלום (השופטת' אונגר ביטון) כי המשיב יישאר במעצר עד למתן החלטה אחרת. ביום 23.1.2023 נדחתה בקשת המשיב לעיון חוזר על החלטה זו. ערר שהגיש המשיב לבית המשפט המחוזי (השופטת ל' שלאעטהחלילה) על דחיית בקשתו לעיון חוזר נדחה ביום 15.2.2023 (עמ"ת 32503-02-23). ביום 23.2.2023 דחה בית משפט זה (השופט נ' סולברג) את בקשת המשיב למתן רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי (ראו: בש"פ 1592/23 מחאמיד נ' מדינת ישראל (26.2.2023)).
8. ביום 26.3.2023 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר על ההחלטה להותירו במעצר עד תום ההליך העיקרי. באותו יום, דחה בית משפט השלום (השופטת' אונגר ביטון) את בקשתו זו. המשיב הגיש ערר על החלטתו של בית משפט השלום. ביום 28.3.2023 בית המשפט המחוזי (השופט א' לוי) דחה את עררו של המשיב (עמ"ת 58626-03-23).
9. במסגרת ההליך העיקרי, התקיימו 7 ישיבות הוכחות במסגרתן נשמעה עדותם של 5 עדי תביעה. מועד הוכחות נוסף קבוע ליום 27.4.2023. המדינה מוסיפה כי היא ערה לכך שקצב התקדמות ההליך אינו משביע רצון, אך מטעימה כי הדחיות בהליך נעשו ברובן לשם בירור הכרחי של סוגיית כשירותו של בא-כוחו של המשיב לייצגו - זאת,

לנוכח טענה שעלתה במהלך הדיונים, לפיה בא-כוחו של המשיב מעורב ביחסים בין המתלוננת למשיב. סוגייה זו נבחנה והוכרעה: ביום 12.12.2022 התיר בית משפט השלום (השופטת נ' הרצמן אבי-יצחק) אתהמשקייצוגושלהמשיב על ידי בא-כוחו.

10. המדינה מבקשת כי אאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים - זאת, לנוכח מסוכנותו אשר נלמדת מהעבירה המיוחסת לו, מעברו הפלילי- אשר כולל הרשעה קודמת בעבירות דומות שבוצעו נגד המתלוננת - וכן מתסקירי שירות המבחן השליליים שהוגשו בעניינו.

11. המשיב טוען לפגמים שונים בראיות התביעה, מלין על עינוי הדין שלטענתו נגרם לו, ומצביע על קיומה של חלופת מעצר הרחק ממקום מושבם של בת זוגו ושל בנו. מעמים אלה, מתנגד המשיב לבקשת המדינה.

12. דין הבקשה להתקבל. בידוע הוא, כי מסגרת הדיון לפי סעיף 62 לחוק המעצרים אינה כוללת את בדיקתן של ראיות לכאורה ועוצמתן. כמו כן אין בידי לדון ולהכריע בחלופת מעצר שלא אושרה על ידי הערכאות קמא. המסגרת הנכונה לדיון בחלופה כאמור היא עיון חוזר וערר, כאמור בסעיפים 52 ו-53 לחוק המעצרים.

13. במסגרת הדיון שלפניי, ניהול ההליך העיקרי והימשכותו - הם העיקר. לאחר שבחנתי את שני אלה ונתתי את דעתי על המסוכנות הנשקפת מהמשיב וכן על כך שמדובר בהארכת מעצר ראשונה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים - נוכחתי לדעת כי נקודת האיזון בין צרכיו של ההליך הפלילי, מצד אחד, לבין ההגנה על חירותו של המשיב, בעודו חוסה בצלה של חזקת החפות, מהצד השני, טרם הוסטה לכיוון מציאת החלופה למעצרו בכלא.

14. אשר על כן, אני מקבל את בקשת המדינה ומאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 12.4.2023, או עד למתן פסק דין בת"פ (שלום חדרה) 21965-07-22, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג בניסן התשפ"ג (4.4.2023).

ש ו פ ט